

LLVERNA

Full de les Parròquies de Manacor

Dipòsit Legal: PM 1486-2011

Manacor, novembre 2016 • Núm. 41

Ara que acabam la temporada de primeres comunions i que, en els mesos d'hivern disminueixen les celebracions de les noces i baptismes, és un bon moment per reflexionar sobre els serveis que, en aquest camp, ofereixen les nostres parròquies.

A la ciutat de Manacor celebrem 13 misses cada cap de setmana. Tenim establerts 17 torns de primera Comunió entre el maig i el novembre i un calendari mensual amb 8 possibilitats de rebre el baptisme a les diferents parròquies i amb horaris variats. Tot un luxe.

Vist des de fora, sembla que a Manacor hi ha un excés d'oferta sacramental i, tal vegada és cert. Així i tot encara hi ha persones que, quan vénen a demanar un sacrament es queixen perquè "la sabata no s'adapta al seu peu," és a dir, perquè els serveis parroquials establerts no s'adeqüen a la seva circumstància, gust o intenció.

Aquest problema, que es ve arrossegant des d'enrere, a part de les situacions personals dels preveres o de les famílies que demanen la recepció d'un sacrament, té unes arrels molt més profundes, com puguin ser l'actuació per inèrcia, unes exigències amb poc fonament i sobretot la manca de sentit de pertànyer a una comunitat cristiana.

A pesar de tot... som cristians esperançats

És veritat que hem de ser acollidors, comprensius i receptius i que hem d'escoltar la gent i fer amb cada persona un exercici d'empatia; així i tot ens manquen uns criteris d'actuació per no vendre el nostre "producte" a qualsevol preu.

Quan demanam allò que ens semblen uns mínims, tant respecte a la preparació dels sacraments com dels dies i hores de la seva celebració, i als parroquians no els va bé la nostra proposta, ens tiren en cara que "d'aquesta manera espantam la gent i no és estrany que molts abandonin l'Església."

Hi ha coses que cauran pel seu pes perquè el número de capellans en pocs anys es veurà reduït de forma considerable i a la vegada perquè el de nins/es que són batejats o fan la primera Comunió anirà minvant a mesura que els pares (la majoria no creients) deixaran de demanar aquests sacraments, senzillament per ser conseqüents amb el què pensen i viuen i per tant, intentaran fer veure als fills que és una incoherència fer la primera Comunió i no tornar més a missa per celebrar comunitàriament l'Eucaristia amb els altres seguidors de Jesús.

Vivim moments de convulsió social, política, econòmica i religiosa i ens costa definir-nos i prendre decisions valentes, però crec que ja ha arribat el moment de saber amb qui es pot comptar i amb qui no. Quines són les persones que es prenen seriosament el seguiment de Jesús i el seu Evangeli i quines només els interessa fer una festa que cada vegada té menys sentit religiós i més repercussió social.

No ens ha de fer por tractar aques-

tes realitats i enfrontar-les. Les nostres comunitats cada dia estan més envellides; els sacerdots cada pic són més pocs, el corc de la rutina va rosegant les celebracions... però tenim encara motius per a l'esperança. Arribarà un dia que només hi haurà una missa dominical a cada Parròquia però aquesta serà la celebració eucarística de tota la comunitat que junta prega, canta, s'ajuda, s'encoratja, recobrant així el seu sentit original i autèntic.

Hi ha motius per a l'esperança perquè constatarem que hi ha grups de joves i al·lotes (no cal que siguin massa nombrosos) interessats a conèixer o descobrir de cada vegada més Jesús i el seu missatge; parelles que es casen rebent de forma conscient i compromesa el sacrament del matrimoni amb el compromís d'educar els fills en la fe de l'Església.

Hi ha motius per a l'esperança perquè els grups de reflexió cristiana, lectio divina i altres es van consolidant i desembocant amb autèntics testimonis de vivència cristiana.

Queden motius per a l'esperança perquè el voluntariat de Càritas es manté al servei dels més dèbils i necessitats i això constitueix una autèntica riquesa per a l'Església i garanteix el seu futur.

I sobretot hi ha la raó més gran de totes per mantenir l'esperança: Qui condueix l'Església i té el futur a les seves mans és l'Esperit del Senyor Ressuscitat, aquell de qui Jesús, abans de retornar al Pare, afirmà que estaria amb nosaltres per sempre. Per això la nostra mirada envers l'Església és optimista.

Andreu Genovart Orell

La capella de la Immaculada Concepció

Les notícies més antigues d'una capella dedicada a la Puríssima ens porten fins a l'any 1597 quan va ser visitada pel bisbe Joan Vich i Manrique. Sembla que en èpoques tan reculades els Jurats de la vila tenien sota la seva protecció la capella, deixant com a record un frontal blanc amb la figura brodada de Nostra Senyora i les armes de la Vila.

El 1634 es constituïa el gremi o confraria dels moliners, els quals escolliren com a patrona la Immaculada Concepció. Obtingueren dels Jurats la cessió del patronat de la seva capella, cuidant des de llavors de fomentar-ne la devoció entre el poble. Entre 1678 i 1680 la confraria pagà diferents rebuts a l'escultor Jaume Llull per haver obrat la figura de la Puríssima. A finals del segle XVII, concretament el 1698, els moliners abonaren al joier Francesc Miró cent trenta-vuit lliures i vuit sous per una llàntia de plata que cremava determinats dies davant l'altar de la capella i l'any 1700 encarregaven a l'escultor Jaume Llull un nou retaule per a la imatge de la Puríssima. Deu anys després el gremi resolía daurar-lo i, en 1723, s'encomanava una reixa de ferro per tancar la capella.

Entre les festes més recordades en honor a la Immaculada cal recordar les celebrades al maig de 1629 amb motiu

de la seva proclamació com a patrona de Mallorca. També foren importants les de novembre de 1806 (quan predicà el cardenal Antoni Despuig, qui es trobava accidentalment a Manacor); la de 1855 (arran de la proclamació del seu Dogma pel Papa Pius IX un any abans) i la de 1904 (pel cinquantenari de la declaració dogmàtica).

L'any 1877 les obreries de sant Sebastià i de la Puríssima permutaren les seves capelles, començant aquesta darrera les obres de prolongació conformant una nova capella fonda (que actualment coincidiria amb la capella de sant Pau, junt al presbiteri). La reforma conclougué el 1887. El nou retaule va ser executat per l'escultor Pere Joan Riera 'Sant' sota el projecte del pare Miquel Alcover SC.

La capella actual fou construïda a principis del segle XX i ocupa l'espai central del creuer dret. La decoració anà a càrrec del pintor Barceló i l'antiga imatge que la presideix és una talla de fusta policromada amb els ulls de vidre que li donen una mirada gairebé viva. En desconeixem el nom de l'autor però sabem que el 1936 Guillem Vadell Muntaner realitzà una restauració eliminant-li tots els additaments que se li havien anat afegint al llarg dels segles.

Albert Carvajal i Antoni Gomila

INFORME DE LES ACTIVITATS PASTORALS

Parròquies de Manacor
2015-2016

MOVIMENT "VIDA CREIXENT"

Continuant amb la informació encetada el mes passat del resum de les diverses activitats dels grups que treballen pastoralment a l'Església de Manacor. Avui vos oferim el que presentà Tomàs Nicolau Barceló en nom del moviment de Vida creixent.

Fa un poc més d'un any que participem en aquest grup de Vida Creixent, i ens reunim una vegada per setmana a la capella de les Monges Franciscanes. Enguany, un dijous, hem tractat temes entorn a l'Any Jubilar de la Misericòr-

dia, i l'altre dijous, hem fet "Lectio Divina" sobre les lectures de la missa del diumenge vinent, i tenim pregària amb el Santíssim exposat.

Solem acudir com a promig: unes 25-30 persones.

Durant l'any feim quatre trobades a diferents pobles de l'illa amb altres grups de Vida Creixent. També tenim reunions extraordinàries, per la Candelera, ja que tenim com a patrons St. Joaquim i Sta. Anna, i també passat Pasqua anam a la "basílica" de Son Peretó dels nostres primers cristians. Allà renovam el sagraments del Baptisme i de la Confirmació i celebrem l'Eucaristia enmig de les restes de la basílica paleocristiana.

No fa gaire, hem fet una pujada al Santuari de Cura, i hi hem tingut una jornada sencera, amb motiu de l'Any Jubilar del Beat Ramon Llull, en el 700è aniversari de la seva mort.

A finals d'estiu, solem anar tres dies al santuari de la Mare de Déu de Lluc, en pla de germanor cristiana. Aprofitam tots els moments del dia, celebrem l'Eucaristia, tenim meditacions i diàleg, unes estones per a caminar i estimar la naturalesa, i també esplai agradable i una animada convivència, a la qual convidam tota la gent que vulgui venir. Solem ser una vintena i tornam tots renovats amb ganes de tornar-hi.

I encara hi afegim una eixida vora mar, normalment entre Es Trenc i Sa Ràpita, per a veure sortir el sol i tenir un berenar plegats.

Els mestres capdavanters són D. Guillem Parera i D. Bartomeu Tauler, als quals estam tots molt agraïts.

Convidam tota la gent que vulgui, a venir per seguir el camí de fraternitat i joia que anam fent. Podeu estar segurs que ens ajuda molt i podem compartir la fe i l'esperança en Crist Jesús, en els nostres anys de maduresa.

Més a prop de la unitat, 500 anys després de la Reforma de Luter

Dia 31 d'octubre de l'any 1517, segons la majoria d'historiadors, el frare agustí Martí Luter va clavar a la porta de l'església del Palau de Wittenberg, al sud de Berlín, les 95 tesis contra l'abús de les indulgències, l'avarícia i el paganisme de l'Església Catòlica. Aquella ruptura va donar lloc en les dècades següents a massacres, guerres sense pietat i a un odi ferotge entre ambdues comunitats cristianes.

El desafiament de Luter, que va suposar un conflicte religiós però, sobretot, polític, va ser la més gran i dolorosa trencadissa entre els cristians: va desfer en mil bocins una unitat més que mil·lenària. I per als catòlics, el cabdill de la Reforma, Luter, fou considerat durant molt temps l'heretge per antonomàsia, el culpable de la divisió de l'Església occidental, l'ase de tots els cops a qui poder carregar les culpes d'una Església presonera dels diners, del Temple i del poder.

Va ser a partir del Concili Vaticà II que es va rompre, a la fi, aquest malefici i es va fer una crida sincera i, alhora, valenta cap al respecte mutu entre les dues comunitats de creients en Crist. D'una manera bastant clara es varen afirmar dos aspectes, al meu parer, prou clars: per una banda, en dir que *“les esglésies i comunitats eclesials que se separaren de la Seu Apostòlica Romana estan unides per una particular relació i afinitat d'haver viscut durant molt de temps, en segles passats, la vida cristiana en la comunió.”*

Però, sobretot, quan afirma que es té *“la ferma convicció que, en fer feina per la reconciliació entre luterans i catòlics, ho feim també per la justícia, la pau i la reconciliació en un món esqueixat pels conflictes i la violència.”* També és cert que al llarg de les darreres dècades ha sorgit entre els estudiosos catòlics una visió més exacta científicament de la figura i la teologia de Luter, de qui es destaca *“una personalitat profundament religiosa que havia cercat de manera sincera i sense defalliment el missatge de l'Evangelí,”* com han provat de fer tants homes i dones al llarg de la història.

Si feim cas als investigadors de la seva figura, cal que situem Luter i el seu missatge en una època de canvi ra-

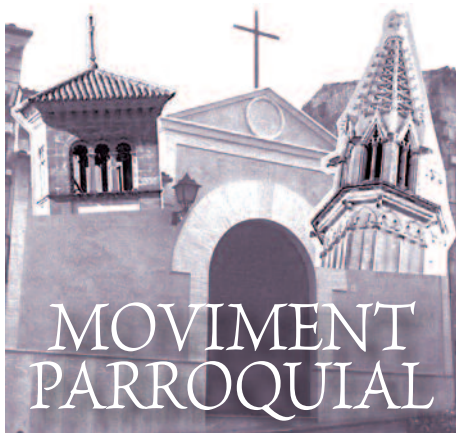
dical entre l'Edat Mitja i la Modernitat. El reformador va néixer el mes de novembre de l'any 1483, a les acaballes del món medieval. Molts estudiosos entenen el final del segle XV com un moment de partida cap a una nova època, temps de transició, període frontissa: declivi, decadència i irrupció de l'Humanisme renaixentista, amb el seu foment de l'individualisme i el qüestionament de totes aquelles veritats que fins aleshores s'havien acceptat de manera acrítica.

La visita del Papa Francesc a la catedral medieval de Lund del passat 31 d'octubre en l'obertura de *“l'Any Luter,”* que ha aixecat dures crítiques dels sectors guardians de l'ortodòxia, va voler posar de manifest els *“cinquanta anys*

de diàleg oficial entre luterans i catòlics.” I que una part essencial d'aquesta commemoració serà *“dirigir les nostres mirades cap al futur amb vistes a un testimoni comú al món d'avui, que té tanta set de Déu i de la seva misericòrdia.”*

Com podem llegir a la Declaració Conjunta entre luterans i catòlics, subscripta amb motiu dels 500 anys: *“La nostra fe comú en Jesucrist i el nostre baptisme ens demanen una conversió permanent, perquè deixem enrere els desacords històrics i els conflictes que bloquegen el ministeri de la reconciliació. Encara que el passat no es pot canviar, allò que es recorda i com es recorda, pot ser transformat.”*

MOVIMENT PARROQUIAL

DEL 29 D'OCTUBRE
AL 23 DE NOVEMBRE

Parròquia dels Dolors

Baptismes:

- Antonio Sánchez Durán
- Thais Sánchez Durán
- Sergi Gómez Caldentey
- Arnau Bauzá Porras
- Benito Montero López
- Elisabeth Renteria López
- Aina Mª Malinowska

Primeres Comunions:

- Aarón Lliteras Brunet
- José Miguel Dorado Rodríguez
- Elisabeth Renteria López

Noces:

- Javier Aranda Riera amb Catalina González Romero
- Antonio Sánchez Fuster amb Adoración Durán Sánchez

Defuncions:

- Rafel Nadal Massanet
- Juan Perelló Mascaró
- Rafel Cortès Fuster
- Ascensión Reyes Gámez
- Antònia Martí Miquel
- Juan Antonio Izquierdo Hernández
- Maria Galmés Frau
- Miquel Galmés Nicolau
- Adoración Hernández Bermejo

Parròquia de Crist Rei

Noces d'Or:

- Guillem Galmés Suñer i Catalina Miquel Rios

Defuncions:

- Sion Mas Roca
- Catalina Lliteras Gayà
- Toni Jaume Bassa
- Antònia Fullana Veny
- Juan Madrid Mateo
- Margalida Perelló Mesquida
- Domingo Andreu Truyols

Parròquia de Sant Pau

Baptismes:

- Thiago Hinchado Sánchez

Noces:

- Juan Gonzalo Cobos de la Torre amb Sandra Barrachina González

Defuncions:

- Toni Sansó Cabrer
- Toni Gomila Millas
- Carmen Puentes Barros
- Antònia Riera Siurana
- Francisca Macià Valdevira
- Antoni Duran Ferrer

Breus

Equip de redacció

LES FESTES DE CRIST REI

Un any més les festes de Crist Rei han estat amaraades per la gran participació ciutadana, el sentit de barriada, la bona feina de l'Associació de Veïns de Tramuntana, la disponibilitat de la Parròquia, el suport de l'Ajuntament, la bulla del Club d'Esplai, la col·laboració d'Amics del Museu d'Història de Manacor. Altra vegada també la Banda de Música ens ha ofert un concert que ha despertat l'entusiasme de tots els assistents.

Volem agrair especialment la portada del programa d'enguany en el qual hi figuren en primer pla la pica baptismal (lloc on tants feligresos començaren a formar part de l'Església) i al fons el fresc pintat per Mn. Llorenç Bonnín amb l'escena del baptisme de Jesús. Tot un encert.

ANY RAMON LLULL

Està a punt de tancar-se l'any Ramon Llull que s'ha celebrat amb molts actes -exposicions, conferències, pregàries- a la nostra Diòcesi amb motiu del 700 aniversari de la seva mort. Concretament aquest diumenge dia 27, coincidint amb la seva festa, hi haurà l'acte de cloenda a les 10'30 amb la celebració de la santa Missa a la Seu; serà presidida per l'Administrador Apostòlic Mons. Sebastià Taltavull Anglada. Són convidades a participar-hi totes les persones interessades.

COMENÇA L'ADVENT

Pot semblar repetitiu, però cada any ens aporta la novetat d'iniciar un any litúrgic amb la perspectiva de l'esperança. Som convidats, amb paraules del profeta Isaïes, "a pujar a la muntanya del Senyor i a caminar a la llum del Senyor". Aprofitem l'ocasió per viure aquest temps amb les ganes d'abraçar la Salvació que ens porta Jesús.

RAMON LLULL A LA RECERCA DE LA VERITAT

Dins el programa de la IV Tardor Poètica, el divendres dia 2 de desembre a les 20 h. en el Convent de sant Vicenç Ferrer, tindrà lloc una obra per a tots els públics pensada especialment per a infants a partir de 5 anys. És una cantata infantil per a cor i agrupacions Orff. L'interpretarà l'escolania dels Vermell de la Seu. El títol és: "Ramon Llull a la recerca de la veritat." L'entrada és gratuïta. Es podrà fer un donatiu voluntari que serà destinat als projectes d'Impuls Ara.

MOMENTS DE PREGÀRIA

Durant aquest temps d'Advent tindrem alguns moments privilegiats per a la pregària. Concretament el dijous dia 1 a les 20'30 h. hi haurà exposició major del Santíssim a la capella de les religioses de la Puresa preparada pel grup d'Adoració Nocturna. I l'altre dijous dia 8, festivitat de la Immaculada, a la Parròquia dels Dolors de les 18'30 a les 19'30 h. també hi haurà una hora de pregària en la que donarem gràcies especialment per l'any de la misericòrdia just acabat de tancar

CELEBRACIONS PENITENCIALS

Per preparar bé els nostres cors per rebre Jesús de cara a Nadal, aprofitant el temps d'Advent celebrarem el sagrament del perdó i la reconciliació. Aquestes son les dates i els llocs previstos: Dimarts dia 13 a la Parròquia de Crist Rei a les 19 h. ; dimecres dia 14 a la dels Dolors a les 20h. i dijous dia 15 a la de sant Pau a les 19'30 h. El dia de la celebració se suprimeix la missa a la parròquia respectiva per tal de donar més relleu al sagrament del perdó.